

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Demetrius Nicator Rex Syriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

bus Ptolemæi regis Alexandrini, in Syriam cum exercitu venit: ¹ Demetrium bello superatum occidit, cum regnasset ² annos XII. Hic Alexander, priusquam adversus Demetrium confingeret, ³ fedus cum Jonatha fecerat, eumque ⁴ veste purpurea & ⁵ insignibus regiis donaverat; ob quod eum Jonathas auxiliis juverat, victoque Demetrio, primus omnium congratulatum occurrerat. Neque postea Alexander datam fidem violavit. Ita ⁶ quinquennio, quo rerum ⁸ potitus est, ⁷ res Judæorum tranquillæ fuerunt. Igitur ⁸ Demetrii

¹ Demetrium bello superatum occidit.] Iustinus: Totius ferme Orientis viribus succinctus, bellum Demetrio infert, viclumque, vita pariter ac regno spoliatur.

² Annos XII.] Ἐτη βασιλεύσαντος αὐτοῦ. Ioseph. XIII. 5.

³ Fedus cum Jonatha fecerat.] Primo Demetrius Ionathan in partes suas traxit. Deinde Alexander τῶν εὐβαλῶν τοῦ πατρὸς Δημητρίου, καὶ ἀποδείξας ἱκανὰν ἀρχιερέα, συμμάχου ἐποίησεν αὐτῷ. Ioseph. XII. 5. Δεξιὰ μὲν δὲ τῶν ἐπισημοῦν ἡ ἀνάθη, ἐν δὲ τῶν ἀρχιερατικῶν τῶν ἐπισημοῦν ἐνστάσης, καὶ ἔτι τέσσαρα ἢ τὸ ἀδελφὸν αὐτῶν ἡδὲν ἀποθανεῖν. Vide I Macch. cap. 10. 18. & deinceps. Drus. Iuda mortuo quadriennium aut circiter transit sine Pontifice. Quo exacto, Ionathan qui in Principatum antea successerat, ab Alexandro postmodum Syriæ rege Pontifex etiam renuntiatus, more solenni sacris vestibus in Scenopegiæ festo est indutus; annuente etiam Demetrio Sotere, Syriæ tunc rege, & populo. Verba epistolæ seu diplomatis Alexandri ad Ionathanem, quo eum in partes suas pellexit, sunt: Ἐγὼ ἐν ἐμοὶ σε σήμερον ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων. Accepta epistola Ionathan, ἐν δὲ τῶν ἀρχιερατικῶν τῶν ἐπισημοῦν ἐνστάσης, καὶ ἔτι τέσσαρα ἢ τὸ ἀδελφὸν αὐτῶν ἡδὲν ἀποθανεῖν καὶ γὰρ ἐδὲ μὲν τῶν τῶν ἀρχιερατικῶν ἐνστάσης. Vide sis Iosephum lib. XII. cap. 5. Li-

brum Hasmonæorum cap. 10. 21. & Eusebium num. MDCCC LXXI. Non extat in Historia Sacra (sic observat ad Ionathanis initia magnus Scaliger in Canonibus lib. 3.) aliud exemplum tanti intervalli sine pontifice maximo. Nam summo sacerdote mortuo statim filius aut nepos aut frater jure successione, ad Pontificatum, nullo impediente aut controversiam movente veniebat. Selden.

⁴ Veste purpurea.] Qui amicis regum dari solebat, unde purpuratorum nomen. Ita Iosepho est πολλὴ πορφύρα. Drus. Mos ille Orientis, ut supra ostensum. Sic postea, cum nuptiæ apud Ptolemaidem inter Alexandrum & Cleopatram Ptolemæi filiam celebrarentur, Ionathan purpurea veste regibus affedit. Iosephus lib. XIII. cap. 7. Qui addit: Ἐστὴν δὲ σκεπὴ πρὸς ἱκανὸν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐξήσαντο, ὡς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ἀναστρέψαι τὸ φίλον.

⁵ Insignibus regiis.] In eodem, καὶ στέφανον χρύσειον, & coronam auream. Ioseph. Frustra ergo Sigonius Sulpicium erroris accusat.

⁶ Quinquennium.] Alexander videlicet. Mox ait, cum regnasset annos quinque. Drus.

⁷ Res Judæorum tranquillæ.] I Macch. cap. 9. 73. & cessavit gladius ab Israël. Quod pro eo habendum ac si dixisset, res eorum tranquillæ fuerunt, sive quies eis fuit à bello. Idem.

⁸ Demetrii filius.] Historia postulat ut legamus,

metrii filius, qui post mortem patris ¹ Cretam confugerat, hortante ² Lathene Cretensium duce, regnum patrum bello repetens, impar viribus: *Ptolemæum Philometorem* regem Ægypti, Alexandri focerum, ³ jam tum genero infestum, ¹⁰ ut sibi sit auxilio, implorat. Ille vero, non tam supplicis precibus, quam ⁴ spe Syriæ occupandæ illectus, copias cum eo jungit: ac ⁵ filiam Alexandro nuptam, dat Demetrio. ¹¹ Adversus hos, Alexander, acie confligit. Eo prælio ⁶ vincitur Ptolemæus, cadit Alexander. Vincitur Ptolemæus, & paulo

legamus, *Demetrius Demetrii filius*. Hic à Syris Nicanor sive Nicator cognominabatur. Causam supra ex Appiano produximus. *Drus.* Justin. xxxv. *Initio belli Demetrius duos filios apud Gnidium hospitem, cum magno auri pondere commendaverat, ut belli periculis extimerentur, & si ita fors tulisset, paternæ ultioni servarentur.*

¹ *Cretam confugerat.*] PRO in Cretam. Frequens locutio apud Tacitum & alios bonæ notæ.

² *Lathene Cretensium duce.*] Sumsit ex Iosepho. Vide illum Orig. Iud. l. 13. cap. 8. Sed & Iustinum, libro 35. Hujus Lathenis meminit prior Macchabæorum capite 11. versu 31. Ο τ βασιλείας αθηνηκώς dicitur in fragmentis Diodori.

³ *Jam tum genero infestum.*] Propter insidias quas ei struxerat per Ammonium quendam. *Iosephus.* Discordia authori 1 Macc. xi. cum Iosepho. Nam prior ille Ptolemæum insidias struxisse Alexandro refert. Contra hic Alexandrum incusat. Uterque, ut mos regum, alterius fortunam eversum cupiebat. Nunquam fida Ptolemæis & Seleucidis amicitia. *Horn.*

⁴ *Spe Syriæ occupandæ.*] 1 Macc. xi. Ioseph. xiii. 8. Cujus prætextum quaesierat, insidias Ammonii, & preces Demetrii. Nec spes successus deerat, hinc premente in Cilicia Demetrio, inde ambiguus Syris, & animo in Alexandrum infesto, quem *insperata opes, & aliena felicitatis ornamenta, velut captum,*

inter scortorum greges, desidem in regia tenebant. Iustinus. Ita cum nec Demetrio, ob veterem offensam, nec Alexandro ob recentem, faverent, proximus erat Ptolemæus, utroque potentior, ad quem se reciperent. Iosephus tamen constans Ptolemæi patronus est. *Horn.*

⁵ *Filiam Alexandro nuptam dat Demetrio.*] Cleopatram. Quod nomen frequens Ægypti reginis, postquam Cleopatram Antiochi M. filiam, Ptolemæus Epiphanes duxerat. Laudat Iosephus Ptolemæi justitiam & moderationem. Verba ejus sunt: ἐλθὼν αὐτὸς τῆς Ἀντοχείης Πτολεμαίου βασιλέως ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν στρατομαχῶν ἀναδείκνυσι, καὶ ἀναστρέφει εἰς δύο αἰετῆρας Ἀγροθίματα, Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου. ἕστητες δὲ ἐν φύσσει καὶ δίκασι, καὶ τῶν λαμῶν σὺν ἐφιέμενοι, adhæc prudens, & qui nollet Romanis invidiosus fieri, advocata Antiochenis concione, persuasit eis ut Demetrium reciperent, quod & factum est.

⁶ *Vincitur Ptolemæus, cadit Alexander.*] Locus sæpe corruptus, & cui nemo hætenus veram medicinam attulit. Sigonius ita: *Vincitur Alexander, cadit Ptolemæus. Vincitur Alexander, & paullo post interficitur.* Cui firmando consequentia verba, cum regnasset annos quinque. Quæ de Ptolemæo accipi nullo modo possunt. *Drus.* Sed quis credat Sulpicium, cui Sallustiana brevitas placuit, iterasse illa,

& paulo post interficitur, cum regnasset annos v. vel; ut in plerisque authoribus reperi, novem. Demetrius regnum indeptus, Jonathan benigne habuit, fœdus cum eo fecit, Judæos legibus suis reddidit.

XXXVI. Interea Tryphon, qui partium Alexandri fuerat, præfectus Syriæ regno, eum bello prohibiturus, contra

illa, Vincitur Alexander? Ergo sic scribendum: *Es prælio vincitur, Ptolemæus cadit, Alexander paulo post interficitur.* Sic omnia recte cum historia, & secum, consentiunt. Nam alia ratione tam distortus locus sanari nequit, quem Gifelino præteritum miror, satis cætera feliciter merenti de authore nostro. *Horn.* Ptolemæus autem non in prælio cecidit: sed aliquot diebus post, ex vulneribus in caput jacentis inflicto, cum equus, quo vehebatur, barritu elephantum consternatus eum excussisset, extinctus est. *Livius lib. 52. Ptolemæus in caput graviter vulneratus, inter curationem, dum cœssa Medici terere contendunt, expiravit.* *Drus.* Sic & *Strabo* & *Iosephus*, nisi quod hic, post diem quintum à terebratione, dicit mortuum. *Auctor 1 Macch. xi. 18.* post diem tertium. *Polybius* hoc tantum ait, in prælio vulneratum decessisse. *Fragmento ultimo eorum quæ Valesius edidit.*

1 *Paulo post interficitur.* A Zabelo Arabum Dynasta. Sic *Iosephus*. Sed cœminno legendum Ζάβηλος, ἡδὲ Ζαβη. Fuit unus ex duodecim φυλάρχων Arabia, parvis animi cum Ægyptiis illis postremi Ptolemæi ministris, qui Pompeji capite abscisso, Cæsaris amicitiam redimendam putavere. *Grotius.* Τὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τὴν καὶ Θεωλίω δαπτεμῶν Ζάβηλος, ἀπέστλε Πτολεμαίω δὲ μετ' ἑ πολὺ, πλεονεξίαι τὸ Ἀλεξάνδρου περὶ τὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτὸς κατέπεψεν τὸ βίον. *Iosephus.*

2 *Annos quinque.* Consentit *Iosephus*, non item *Eusebius*, qui annos decem ei tribuit cum septem mensibus. *Drusius.*

3 *Regnum indeptus.* Sic etiam est in *Lutetia* impressis: cæteri habent adeptus. *Drusius.*

4 *Judæos legibus suis reddidit.* Non legibus, sed immunitate donavit. Nam prius cum religione leges recuperaverant: tributa & vectigalia regibus Syriæ adhuc persolvebant. Ea remisit in gratiam *Ionathæ* *Demetrius*. *Iosephus lib. 13. cap. 8. & 1 Macch. 11. 28.* Vide sequentia.

5 *Tryphon.* *Diodotus* cognomine. *Trypho* genere *Apamenus*. *Iosephus lib. xi. cap. 9.* *Diodotum* etiam vocat *Appianus*, lib. xvi. & *Strabo* lib. 14. *Livius* epit. 14. Verba *Appiani* sunt, *Nicator in expeditione Parthica captus vixit in Phraata regia, regis sorore Rhodogina ducta in matrimonium. Cæterum Syriæ regiam tum vacuam occupavit servus regum Diodotus, inducto Alexandro puero, Alexandri Nothi ex Ptolemæi nata filio: quo mox sublato ipse regnare ausus est, ascito sibi novo Tryphonis nomine.* In *Orosio* lib. v. cap. 2. perperam *Diodorus* legitur pro *Diodotus*. *Alexandrum* filium autem dicit, quem *Appianus* *Alexandrum* puerum appellabat. Nam duo erant, pater & filius. Quocirca nihil mutandum in his verbis, *Demetrio capto Diodotus quidam cum Alexandro filio regnum ejus & regium nomen usurpavit: qui postea ipsum Alexandrum filium, quem participans periculi in pervadendo habuerat, ne in obtinendo consortem haberet occidit. Idem.*

6 *Præfectus Syriæ regno.* Post hæc verba punctum esse ponendum admonuit nos *Carolus Sigonius*. Subintelligitur autem erat, aut aliquid tale. *Drusius.* Locus hic insigni vel authoris vel libra-

¹ contra Jonathan in praelium descendit, ² terribilis XL. millium exercitu. Tryphon, ubi se imparem cernit, pacem simulat: receptumque in amicitiam, invitatumque ³ Ptolemaidam, ⁴ interfecit. Post Jonathan, ⁵ summa rerum ad ⁶ Simonem fratrem defertur. Is ⁶ funus fratris magnifice curavit:

reriorum vitio laborat. Nihil enim cohaeret, omnia confusa sunt, ut ex Appiano & Iustino patet. Sulpicii mens est, Tryphonem contra Demetrium arma cepisse. Hoc enim sibi illa volunt: *cum bello prohibiturus*. Atqui, omnium consensu, jam captus à Parthis Demetrius erat, antequam Trypho regnum affectaret. Et tamen Livii Epit. lxxi. errorem eundem errat, ut vel propterea Sulpicius excusationem mereatur. Demetrius, inquit, ob crudelitatem, quam per tormenta in suos exercebat, à Diodoro quodam, uno ex subjectis, qui Alexandri filio bimulo admodum, regnum asseribat, bello superatus, Seleuciam fugit. Variant scriptores in illo cujus nomine regnum Syriae Trypho invasit. Appianus & Livius Alexandrum, Alexandri nothi filium vocant. Iustinus Antiochum Demetrii privignum. Et sic etiam I Macch. cap. xi. 54. nominatur. Si privignus Demetrii fuit, ex Cleopatra utique, Alexandri filius, sive Alexander, sive Antiochus nomine. Haud mirum, in illa Syriaci regni confusione, toties impigisse scriptores. Horn. Etiam si Alexander à Zabelo Arabarcha interfectus sit, tamen in ipsa Arabia Alexandri filius Antiochus Theos dictus, sed secundus & tum quidem admodum bimulus, tutum per fugium invenit apud Malcoëlem Arabem. Hujus infantis tutor Diodotus Tryphon, milites à Demetrio exautoratos, eoque indignantes, ad se pellicit, atque his copiis armatus adversus Demetrium insurgit, eumque in fugam agit, Antiocho diadema imponit, Antiochiam & elephantos occupat. Capell.

* *Prohibiturus*.] Ibi punctum ponendum & subintelligi debet, erat. Id quod Sigonius monuit. Aliter locus hic emendari nequit.

1 *Contra*.] Vicissim: adverbium est non praepositio. Drusius. Jonathan videns se bello à Tryphone peti, copias quoque suas educit.

2 *Terribilis xl. millium exercitu*.] I Macch. 12. 41. Et exivit Jonathan obviam illi cum quadraginta millibus virorum electorum in praelium.

3 *Ptolemaidam*.] Πολεμαίς ἐστὶ μεταλή πόλις, ἢ Ἀκὼ ἀνόμαζον ὠρεπερὸν, ἢ ἐξ ὠντο ὀρητηρῶ ὠρε πῶ Δίγυπτον οἱ Πέρσαι. Strabo 16. Vide Fullerum iv. Miscell. 15.

4 *Interfecit*.] Bascamæ, una cum duobus filiis. I Macch. 3. 23. Quatuordecim circa annos Pontificatum gessit Jonathan. Nam, quod xix. aut xviii. anni ei interdum tribuantur, id ad Principatum, qui quadriennio Pontificatum antevertit, pertinet. Consulas praeter latina Eusebii, græca ejus fragmenta pag. 55. & Scaligeri animadversiones ad numerum m dccc lxxviii. Ubi etiam corrigitur Josephi locus de quatuor tantum annis ducatus ejus. Atque ea de re vide etiam Historiam Sacram Jacobi Capelli, in anno mundi 3857. Seldenus.

5 *Summa rerum ad Simonem*.] Qui Thasi cognominatus. Succesit in utramque dignitatem Simon frater: ita tamen ut cum à Tryphone dolo caperetur Jonathan, imperium seu ethnarchia Simonis à populo Hierosolymitano deferretur. Paulo post autem, eo interfecto, etiam adjicitur Pontificatus. Iosepho dilerte dicitur Simon καὶ αὐτοῦ ἐξουσίας ἀποδοῦναι ὑπὸ τῷ πλῑθος. Sic ille l. xii. cap. xi. & vide I Macchab. xiii. 42. Seldenus.

6 *Funus fratris magnifice curavit*.] Collegit ossa ejus & sepelivit ea in Modin, urbe

vit: septemque illas pyramidas nobilissimi operis extruxit, in quibus & fratrum & patris ossa condidit. Tum Demetrius, refecto cum Judæis federe, contemplatione cladis à Tryphone illatæ (nam post Jonathæ necem, urbes eorum, atque agros, bello vastaverat) annua ejus vectigalia in perpetuum remittit. Etenim usque ad id tempus, regibus Syria, nisi cum armis resisterent, stipendium pensitaverant. Id gestum, Demetrii regis anno secundo, quod ideo signavimus, quia usque hunc annum, per tempora Asiaticorum regum, cucurrimus, ut ratio temporum digesta luce- ret. Nunc autem per tempora eorum, qui Judæis vel Pontifices,

urbe patrum ejus. I Machab. xlii. 25. Hinc discimus Modin fuisse patriam Hasamonæi Mathathæ. Nam qui eum Ierosolymæ natum fuisse tradunt, ex hoc loco convincuntur erroris. *Drus.*

1 Septemque illas pyramidas.] I Machab. cap. 13. v. 28. Hæc autem consuetudo pyramidum in sepulcris ponendarum, ex Ægypto manasse videtur, ut Diodorus notavit. *Sigon.* Lucanus: *Pyramidum tumulis expulsus Amasis.*

2 Et fratrum & patris ossa.] Duravit hoc sepulcrum usque ad tempora Iosephi, qui illud admirabili magnificentia fuisse refert 13. 11. Hieronymi quoque ævo adhuc stetit. Sic enim in locis Hebraicis: *Modin vicus juxta Diospolin, unde fuerunt Machabei, quorum hodieque ibidem sepultra monstrantur.*

3 Urbes eorum atque agros vastaverat.] In expeditione Hierosolymitana. I Machab. 8. Ioseph. 13. 11.

4 Annua ejus vectigalia.] Malim eis. *Giselin.* Placet conjectura. *Drus.*

5 In perpetuum remisit.] Hæc est ultima immunitas à regibus Syris data Judæis vectigalium & tributorum omnium quæ adhuc solverant. Qua accepta, se prorsus in libertatem vindicatos, ut regum tempore fuerant, arbitrati sunt. *Sigon.* *Σίμων τῷ ἄρχηγῶ τῷ Ἰουδαίου ἐπέδωκε τὸν ἀπὸ Μακεδόντων δαρεῖαν, ἣν λαὸν ἠλευθέρωσεν, αἰς μετὰ τὴν Φό-*

*ρην αὐτῶν πλεῖν, ἣ δὲ ἐλευθερία καὶ τὸ ἀνεῖσφορον τοῖς Ἰουδαίοις μετ' οὗ τὸ ἔσθ' ἔστι τῆς Ἀσσυρίων βασιλείας, ἐξ ἧς ἤρξθη Σέλευκος ὁ Νικάνωρ ἐπικληθεὶς κατὰ τὴν Συρίαν, ὑπὸ τῆς Ἰωσήφ. l. 13. 11. Scribo τῆς Συρίων βασιλείας, pro Ἀσσυρίων. *Grotius.**

6 Regibus Syria.] Justin. 36. *Diu in potestate Macedonici imperii subiecti Syriae regno fuerunt. A Demetrio cum discivissent, amicitia Romanorum petita, primi omnium ex Orientalibus libertatem receperunt, facile tunc Romanis de alieno largientibus.*

7 Demetrii regis anno secundo.] Demetrius regnare coepit anno Græcorum clix. sed cum Alexandro Bala. Eo occiso A. clix. solus regnavit usque ad A. cclxxi. quo ab Arsace Parthorum rege captus fuit. Quia igitur A. clix. est primus ἐλευθερίας Iudæorum, non secundo sed tertio Demetrii anno id, quod refertur, contigit. Sed levis in Chronologia error est, prout vel initia, vel ultima annorum, supputantur. *Horn.*

8 Nunc autem.] Hic honos habendus est libertati, ut quæ à Judæis liberis gesta sunt, ea per annos suorum magistratum digerantur. *Sigon.*

9 Vel Pontifices vel Reges.] Malim, vel principes vel reges fuerunt. Nam qui reges,

tifices, vel Reges fuerunt, usque ad Christi nativitatem rerum ordinem digeremus.

- 1 XXXVII. Igitur post Jonathan, *Simon* frater ejus, ut supra dictum est, Hebræis præfuit, ¹ jure Pontificis: id enim ei, ² tum à suis, tum & à populo Romano, honoris ² delatum. Hic cum ³ secundo Demetrii regis anno civibus præesse cœpisset, ⁴ post octo annos, ⁵ insidiis Ptolemæi, ³ circumventus occubuit. Huic ⁶ *Johannes* filius successit: qui cum aduersum ⁷ Hyrcanos, gentem validissimam,

egregie

reges, etiam pontifices erant. Sic Simon & qui cum secuti sunt usque ad Aristobulum, cum pontificatu principatum administrarunt. Primus Aristobulus diadema sibi sumpsit: à quo deinde reges & pontifices. *Drusius*. Idem Sigonius.

1 *Jure Pontificis.*] Et principis, vel si eum ducem aut ethnarcham libet appellare, quæ in idem recidunt. Sic vocatur 1 Mach. 15. 1. Σίμωνι ἱερεὶ ἔθναρχῆν Ἰσραηλίων, quæ vetus interpretes convertit, *Simoni sacerdoti & principi gentis Judæorum*. Nam ἔθναρχος princeps gentis. *Drusius*. Vide Fullerum 14. Miscell. 16.

2 *Tum à suis, tum à Populo Romano.*] 1 Machab. xiv. 25. ubi Latina editio, *Populus Romanus*, Græca habet ὁ δῆμος simpliciter. Quod rectius intelligitur de populo Iudæo, quam de populo Romano. Sane historiæ veritas postulat ut hic legamus potius, *tum à suis, tum à regibus*. Nam honos iste delatus ei fuit à regibus, Alexandro & Demetrio 1 Machab. 11. 27. & xiv. 38. *Drusius*. Romani vero quomodo hoc concedere poterant, qui adhuc in Syria nihil juris habebant? Iudæos autem illi socios appellaverunt. *Sigonius*.

3 *Secundo Demetrii regis anno.*] De quo dictum. Atque hic primus ἔθναρχίας Simonis est. Τοσώντη δὲ λυ' ἢ ἑ' ἀληθῆς ἐστὶ τῆ Σιμωνά φιλολομία, ὡς τ' ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἀλλήλων συμβολαίοις, καὶ τοῖς δημοσίοις γράμμασιν ἐπι

ἑ' ἀρχῆς ἑκὸς γράφειν Σίμων
ἑ' ἀρχῆς Ἰσραηλίων καὶ ἔθναρχῆς.
Joseph. 13. 11.

4 *Post octo annos.*] Si cœpit præesse anno c1xx. ut apparet ex 1 Machab. 15. 14. præfuit duntaxat septem annis. Nam anno c1xxvi. occisus fuit, insidiis generi sui circumventus, 1 Machab. 16. 14. *Drusius*.

5 *Insidiis Ptolemæi circumventus.*] Generi sui, qui vocatur Ptolemæus Abobi F. quem Chronicon templi secundi perperam regem Ægypti facit, historia extat, 1 Mach. 16. 14. *Drusius*. Hinc iterum in pejus labi cœpere res Judaicæ. *Fugus civium, urbium everstones, fratrum, conjugum, parentum neces, aliaque solita regibus ausi.* Tacitus.

6 *Johannes filius successit.*] Secundus natu. Nam Judas & Mathathias interfecit fuerunt una cum patre, 1 Macc. 16. 14. Hunc Johannem Eusebius non semel Jonathan appellat: in quo memoria lapsus mihi videtur. *Drusius*.

7 *Hyrcanos, gentem validissimam.*] Apparet membrum illud, *gentem validissimam*, à Sulpicio ex ingenio additum esse. Ex ingenio, imo ex opinione. Nam opinatus est Eusebium loqui de gente Hyrcanorum, quæ procul aberat à Judæa, ut non sit verisimile Hyrcanum adversus eam gentem bellum gessisse. Quid igitur? Aut loquitur de Hyrcania, vico Palæstinae juxta Judæam; Stephano memorata: aut fallit nos ipse, imbutus falsa opinione de hoc nomine. *Drusius*. Imo militaverat hic Johannes in castris Partho-